

GVLIELMVS BVDAEVS.

ἰσχυρῶς, ὅτι ἂν τύχητε ἀφορμῆς λαμβανόμενοι. οὕτω μὲν οὐκ οὐτοὶ
 φασί, ὅτι δὴ πολλὰ εἰλή τῶν ἀπονοδοποιησῶν εἰκὴ ἐπιλέγεσθαι. αὐτῶν
 τῶν μάλιστα σοὶ σωεπέυχομαι τὰ εὖ καὶ καλῶς κείμενα, μέντοι καὶ χάρι
 ραν ἐδραίως, εἰ μὴ καὶ πλείω χρόνον, ἀλλὰ ζώντ' γε ἡμῶν. ὅπως ἂν παῶν
 ἀδελφῶν ἀδελφοὶς ἀντεπιστέλλαι εἰς τοῦ πατρὸς ἡμῶν θέμις ἢ, εἴγε σοὶ καὶ τῶν
 σὺ εἰλοῖς τῶν ἀνθι, γνώριμ' τῆν εἰλίαν ἡμῶν κριθῶν ἀρέσει πρὸς ἅτε τῶν
 οὐκ πεπαίδων μύθοις καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα γεννησομένων, ὡς καὶ οἱ ἄνω
 θεοὶ καὶ τῆν γονέας τοὺς ἡμετέρους ἐν τοῖς λόγοις εὐδοκίμοσ' αὐτῶν, πρὸς
 ἀδελφῶν ἐπιστείλαιτες, τῆν μνήμην καὶ εἰ αὐτῶν εἰλίαν κατέλιπον. ὅδε δὲ
 βασιλεὺς ὁ ἡμέτερος ὅμοιος μὲν καὶ αὐτῶν ταῖς σωθήκαις ἐμμένειν
 προσημύω, ταῖς τε μετὰ τῶν ἀλλ' ἐδ' ὡς σωπεδ' ἡμῶν, ὅτι ταῖς μετ'
 ἡμῶν, ὅσα γε καὶ μετ' ὄραμ. οὐδ' ἐρ τε καινοτεμῆρ, πρὶν ἂν ἴδῃ ἢ ὑμῶν
 ἢ τῶν ἀδελφῶν ἕναε παραπρόνδως ἔπει ἄντῃ, καὶ τῶν αὐτῶν βαλεῖσθαι.
 Cæterum si tu ad me posthac scribere uicissim animi causa
 institueris, tibi ad hoc obsequium libens me accommoda-
 rim: quādo tu ultro amare me cœpisti: literis ἔμ me prouo-
 casti: qua de re mirifice amo. Quo genere officij cum Lina-
 crus & Tonstallus me sibi deuinxerint, responsū ἔμ tūle
 rint: exoratū te uelim ut eos uerbis meis salutes: Moro ἔμ
 salutem, uel fœnerato reddas: qui literis tuis nuncijs cum
 Linacro me salutauit. Vale uir literis amicissime: & me in
 albo tuo perscribe. Parisijs, quinto Calend. Maias. Anno
 Millesimo quingentesimo decimo octauo.

GVLIELMVS BVDAEVS RICHA-
 DO PACEO S.

Nicolais Beraldus, qui tibi hanc epistolam reddi-
 dit, hō utraq; lingua doctissimus, & iā de lite-
 ris bonis nō leuiter merit⁹, est etiā aliogn mihi
 amicissim⁹. Hūc cū audire cœpissem istuc es-
 se iturū in cōtubernio Antistitis Parisien. exi-
 stimaui mei esse officij lras ei ad te dare, etiā
 si paucos

si paucos ante dies longam satis epistolam ad te scripseram, cuiusdamque cognato meo commiseram eiusdem contubernij comiti. Nolui enim Beraldum hominem mihi familiarem, & Erasmi tui aliquando hospitem, inscio te in Britannia esse, qui studiosorum ipse hominum amantissimus esse mihi uiderere. Huic quicquid officij & comitatus in aliena prouincia uersanti impenderis, non recusabo quin mihi omne expensum feras. Tametsi (qua te humanitate praeditum esse comperi) non dubitem ultro facturum id te fuisse, si semel eo ingenio, eaque doctrina hominem istuc esse resciscere potuisses: atque etiam ubi eum primum cognoscere tibi uacauerit, ita eius causa omnia te curpiturum, ut me tibi acceptum referre non postules, quod in ipsum contuleris. Nec eo secius tamen hunc ita tibi commendatum esse meo nomine uelim, ut quem maxime meorum amicorum commendare mihi licet per tuam facilitatem. Vale Parisijs postridie Assumptionis in sublimem diuae Dei genitricis.

GVLIELMVS BVDÆVS RICHARDO PACEO S. P. D.

Proh diui immortales quid ego audio? o quot quantosque panegyricosque theatralesque tibi mihique plaudendos sermones celebritas sponsalium iam apud nos excitauit? nostraeque legationis fama laute, nitide, magnifice, benigne, eleganter, & facunde exceptae? O elegantem tuum Regem, omnique praconio maiorem, omni laudis commemoratione praestantiorem: qui tot, tam amplis corporis animique dotibus liberalitatem egregiam, eximiam uoluntatem, gratiosamque apud omnes comitatem accommodarit: qui naturae benigne munificentiam dexte